

ABC

Wydawnictwo
Biblioteka Jaziel

NOWINY CODZIENNE

Nr. 240 A

Rok XIV

WARSZAWA

SOBOTA

19 SIERPNI

1939 R.

Cena 10 Gr.

W

Nie wolno wywozić do Rzeszy

dopóki Niemcy nie uregulują należności
Rumunia wstrzymuje dostawy nafty dla „osi”

Według sensacyjnej wiadomości bukareszteńskiego korespondenta „Daily Express”. Rumunia wstrzymała dostawę ropy naftowej do Niemiec, a w najbliższym czasie należy się również spodziewać zaprzestania przez Rumunię dostaw nafty dla Italii.

NA POLECENIE KRÓLA

Podobno zarządzenie to wydane zostało na polecenie króla Karola II-go i nie będzie cofnięte choćby państwa osi usiłowały wywrzeć na Rumunię jakiś nacisk. Dostawy mogłyby być ewentualnie wznowione, gdyby wszystkie należności z tytułu już dostarczonej ropy, zostały przez Włochy i Niemcy uregulowane.

Jak wiadomo według słynnej umowy handlowej zawartej przez dr. Wohltata, Niemcy otrzymać miały z Rumunii 3.000 ton ropy naftowej dziennie. Ze względu jednak na brak dewiz sprowadzały jedynie 2.000 ton dziennie w ramach rozrachunku. W myśl umowy Rumunia otrzymała z Niemiec wzamian za dostarczoną ropy wyrobów przemysłowe. Ze względu jednak na brak w Rzeszy niezbędnych surowców i przedstawienia całej produkcji na potrzeby wojenne, jakość dostarczonych wyrobów była bardzo niska, a ilość

niedostateczna do pokrycia należności za ropę.

W takiej sytuacji rząd rumuński postanowił sprzedawać państwu osi tylko za gotówkę i podając dostawy dopiero wtedy, kiedy wszystkie zaległości zostaną zapłacone.

NIE WOLNO!

Wiadomość ta zbiega się z podaną przez nas wczoraj informacją o rozmowach polsko-niemieckich w sprawie rozszerzenia eksportu polskiego do Rzeszy. Już wczoraj wskazywaliśmy, że w obecnym czasie dostarczanie Niemcom na kredyt potrzebnych im surowców i towarów jest niedopuszczalne. Podobne stanowisko zajęła również wczoraj „Gazeta Polska”, która słusznie stwierdziła, że „nie wolno, żeby w chwili obecnej Niemcy byli nam winni za dostawy i nie wolno wywozić do nich tego, co nam może być pilnie potrzebne”.

Kto się dusi?

Na jeden kilometr morskiego wybrzeża przypada:

w POLSCE	2786 km ² pow.
w NIEMCZECH	337 km ² pow.
w POLSCE	250000 ludzi
w NIEMCZECH	45375 ludzi

NIEMCY SA NAM WINNE 50 MIL. ZŁ.

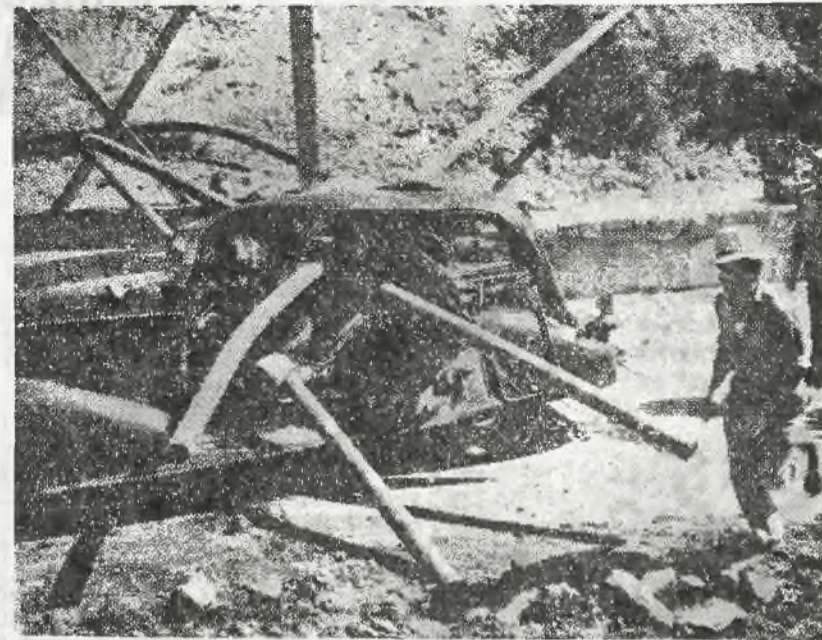
Tymczasem według wiadomości PAT-a mamy rozszerzyć nasz eksport do Niemiec, kiedy Rzesza winna nam jest za dotychczas dostarczone towary ok. 50 miln. zł. Jak wynika z uzyskanych przez nas informacji, przypada z tego: 20 miln. zł. na zamrożenie z tytułu osławionej umowy maszynowej, drugie 20 miln. zł. to należności za eksport polski do Protektoratu, 6 miln. zł. należy nam się za tranzyt kolejowy przez Pomorze, a pozostałe 4 miln. zł. to różne drobne należności za usługi, a m. in. również za tranzyt z Protektoratu do Gdyni.

NIEMCY SA NAM WINNE 50 MIL. ZŁ.

W tych warunkach nie można mówić, że wszystkie należności polskie w Niemczech zostały odmrożone. W rzeczywistości bowiem do zredukowania na okres czerwiec-wrzesień kontyngentów wywozowych do Niemiec o 55 proc. nastąpiło jedynie odmrożenie należności polskich eksporterów za towary dostarczone w ramach ogólnej umowy handlowej. Pozostały jednak, jak to już powiedzieliśmy wyżej, nie zapłacone ani należności za eksport dokonany w ramach

umowy maszynowej, ani należności w Protektoracie, ani wreszcie należności za tranzyt. Niemcy muszą nam jak najprędzej uregulować wszystkie te należności, a wtedy dopiero możemy podjąć rozmowy na temat wznowienia eksportu i to wyłącznie za gotówkę. To co mogła uczynić Rumunia, powinna tym bardziej uczynić Polska.

NIEMCY WARSZAWA

Pędzący z nadmierną szybkością samochód osobowy wpadł na szosie koło miejscowości San Bernardino na barierę oddzielającą miejsce pracy robotników, pracujących przy naprawie szosy. Skutki zderzenia były fatalne. Sztangę żelaznej bariery wbiły się w samochód, demolując go i powodując śmierć pasażerów. Kilku robotników pracujących poza barierą doznało ciężkich obrażeń.

„BEZ UJŚCIA WISŁY, BEZ GDANSKA — ODBUDOWANA POLSKA NIE ZECHCE ŻYĆ...”

Schweinitz — poseł niemiecki w Petersburgu (List do Bismarcka 23. XI. 1869).

Ostatnia droga Wojciecha Korfantego

Uroczystości żałobne w Warszawie

W piątek o godz. 11-ej odbyło się w Warszawie nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Wojciecha Korfantego, które odprawił ks. prałat Nowakowski. Po wzruszającym kazaniu ks. prałata Wyrebowskiego, egzekwie żałobne odprawił J. E. ks. biskup połowy Gawlina.

Zgodnie z życzeniem rodziny ś. p. Wojciecha Korfantego, eksportacja zwłok miała się odbyć bezpośrednio po nabożeństwie żałobnym. Do kościoła Zbawiciela oraz na Pl. Zbawiciela przybyli jednak tak liczne rzesze mieszkańców stolicy oraz wiele oficjalnych delegacji, że w ostatniej chwili postanowiono odprowadzić ulicami Warszawy doczesne szczątki zmarłego.

Trumnę do samochodu odprowadził ks. biskup Gawlina w asyście licznych duchowieństwa świeckiego i zakonnego. Na uroczystości żałobne przybyli przedstawiciele Stronnictwa Narodowego z prezesem Bieleckim, Czerwotyńskim, Żalską, Sachą oraz Jasiukowiczem, władze Stronnictwa Ludowego z b. marszałkiem Ratajem na czele, władze Stronnictwa Pracy, Zarząd Główny Zw. Hallerczyków, b. poseł Barlicki, płk. Arciszewski i wiele innych wybitnych osobistości oraz liczne poczty sztandarowe stronnictw i organizacji politycznych i zawodowych.

Kondukt pogrzebowy wśród szpalierów publiczności ruszył ul. Marszałkowską ku Al. Jerozolimskim. Na czele kroczyła orkiestra warszawskiej powiatowej organizacji Stron. Ludowego oraz delegacje z 18 zielonymi sztandarami, następnie szły delegacje „Sokoła” ze sztandarami. Dalej szły delegacje z proporcjami Stron. Narodowego, duża grupa ze sztandarem Narodowej Organizacji Kobiet, tramwajarze oraz kilka sztan-darów związków zawodowych. Obok karawanu postępowały poczty sztandarowe Z. Hallerczyków i Dowborczyków z gen. Ostapowiczem na czele.

Za karawanem szła rodzina oraz duża ilość publiczności. Tak zaimprovizowany na przed kondukt zatrzymał się u wy-

lotu ul. Pankiewicza, gdzie po odegraniu przez orkiestrę marsza żałobnego, rodzina wsiadła do samochodu, który odjechał w stronę Katowic. Pochyliły się sztandary, padły okrzyki pożegnania wraz z bukietami kwieciami. Tłum zastąpił lecz po chwili odezwały się słowa Roty, którymi pożegnała stolica najwierniejszego syna Ziemi Śląskiej.

Na pogrzeb ś. p. W. Korfantego wyjechał z Warszawy nadzwyczajny pociąg w nocy z soboty na niedzielę o g. 12 min. 20 (0,28). Pociąg zatrzymał się od godz. 5 rano do 9.30 w Cze-chochowie. Do Katowic przybędzie o godz. 11-ej w niedzielę. Odjazd z Warszawy z dworca głównego. Odjazd z Katowic nastąpi w niedzielę

o godz. 23-ej. Przyjazd do Warszawy o godz. 5 min. 18. Cena biletu w obie strony 14 zł. 40 gr. Skład pociągu turystyczny (miejsca do spania) Bilet do nabycia w kasach kolejowych i Orbisu.

Komitet pogrzebowy w Katowicach przystąpił do prac przygotowawczych pogrzebu ś. p. Wojciecha Korfantego. Zorganizowano warte honorową członków Chorągwi Śląskiej Zw. Hallerczyków. Warte pełnić będą również członkowie tych organizacji, które zgłoszą się w ciągu dnia 18 b. m.

Katowicki Zw. Polek na Śląsku oraz Zarząd Główny Zw. Hallerczyków zarządziły 6-tygodniową żałobną organizacyjną z powodu zgonu ś. p. Wojciecha Korfantego. W dniu 19 b. m. zwołuje się Rada Miejska Tarnowskich Gór na specjalne posiedzenie celem uczczenia ś. p. Wojciecha Korfantego.

Jak donosiła prasa, ukazał się dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o obowiązku parcelacyjnym w pasie granicznym. Nowy dekret pozwala ministrowi rolnictwa w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych nałożyć na właścicieli majątków ziemskich położonych w pasie granicznym, obowiązek rozparcelowania tych nieruchomości. Decyzje te zapadają na podstawie całkowitego swobodnego uznania. Dekret ten należy przyjąć z uznaniem, gdyż tolerowanie wrogich Polsce posiadaczy zwłaszcza wielkich majątków ziemskich w pasie granicznym, byłoby niezwykle szkodliwe. Dekret ten przy odpowiednim stosowaniu powinien przyczynić się do uporządkowania stosunków w pasie granicznym, zwłaszcza tam, gdzie granice są najbardziej zagrożone, t. zn. na zachodzie.

Protest Rumunii

w sprawie krwawego zajścia granicznego

BUKARESZA, 18. 8. Rumuńska agencja telegraficzna „Rador” donosi, że minister spraw zagranicznych Gafencu założył zarówno w Budapeszcie, jak i wobec posła węgierskiego w Bukareszcie Bardossyego protest przeciwko incydentowi wczorajszemu, który po-

ciągnął za sobą kilka ofiar z północnej Rumunii na terytorium rumuńskim.

Min. Gafencu zarządził utworzenie mieszanej komisji śledczej w celu ustalenia okoliczności w jakich doszło do incydentu.

Niemcy obiecują Węgrom — Słowację a Słowakom — ziemię węgierską

LONDYN, 18. 8. Tutejsze koła polityczne zaintrygowane są podrodą węgierskiego ministra spraw. hr. Csaky z Salzburga do Rzymu. Według niepotwierdzonych pogłosek hr. Csaky odwiedził wczoraj Hitlera, a podróż jego do Rzymu zdaje się mieć na celu konsultacje z Mussolinim.

Dyplomatyczny korespondent „Evening Standard” twierdzi, że

rząd niemiecki ofiarował Węgrom Słowację pod warunkiem, że Węgrzy przyłączą się bez zastrzeżeń do polityki Rzym — Berlin. Równocześnie jednak Niemcy wywołują w Słowacji rozruchy antywęgierskie i podburzają Słowaków do żądania zwrotu terenów słowackich odstąpionych Węgrom w ub. roku.

W Fuldzie zbierze się Konferencja episkopatu niemieckiego

w sprawie prześladowań Kościoła w III Rzeszy

BERLIN, 18. 8. (KAP). Zaczyna się dorocznym za kilka dni rozpocznie się w Fuldzie, plenarna konferencja episkopatu Trzeciej Rzeszy. Jak się dowiaduje korespondent KAP, po raz pierwszy w tej konferencji wezmą udział biskupi b. Austrii z kardynałem Innitzerem na czele, który będzie też przewodniczył na pierwszym zebraniu biskupów. Konferencji tej przypisują poważne znaczenie ze względu na dalsze zaostreżenie stosunków między reżimem nazistowskim a Kościołem katolickim na terenie Rzeszy.

Przedwstępna konferencja odbyli już biskupi austriacy w Wiedniu w dniu 23 lipca r. b. Rozważono na niej niezwykle trudne położenie Kościoła w b. Austrii, gdzie prześladowanie przyjęło formę bezwzględnej i brutalnej tyranii. Ostatnie zarządzenia władz hitlerowskich uderzają również w podstawy materialnej egzystencji Kościoła.

Na wzór Rosji sowieckiej kościoły i budynki kościelne zostały obłożone wysokimi podatkami. W

przygotowaniu jest projekt ustawy o całkowitym rozdzieleniu Kościoła od państwa.

Do dnia 1 lipca b. r. zamknięto wszystkie prywatne szkoły katolickie na terenie całej Austrii, odbierając jednocześnie duchowieństwu zakonnemu prawo nauczania. Szereg klasztorów zostało skonfiskowanych i przeznaczonych na rzecz różnych organizacji Nazich. Zamknięto również fakultety teologiczne oraz uniwersytety katolickie w Innsbrucku i Salzburgu, gdzie duchowieństwo pobierało wyższe studia.

Te bolączki Kościoła w Niemczech, a zwłaszcza w Austrii, sta-

na się głównym przedmiotem narad biskupów niemieckich w Fuldzie.

Według uzyskanych informacji z Pragi, episkopat Czech i Moraw, t. zw. Protektoratu, nie weźmie udziału w naradach w Fuldzie. Podkreślają tu, że prymas Czech i arcybiskup Pragi, kardynał Kaspar, nie rewizytował dotychczas namiestnika von Neuratha. Również inni biskupi czescy powstrzymują się od wszelkiego kontaktu z władzami t. zw. Protektoratu.

W Fuldzie będzie natomiast obecny biskup Litomierzyc, diecezji położonej w Sudetach.

Wzburzenie w Reichswehrze

wywołało niezwykle rozporządzenie Hitlera

ZURICH, 18. 8. (Tel. wł.). Z Berlina nadeszła tu sensacyjna wiadomość, że kanclerz Hitler wydał przed kilkoma dniami rozporządzenie, które nie zostało podane do wiadomości publicznej.

W ten sposób „gauleiterzy”, a więc urzędnicy partyjni będą nadzornym czynnikiem kontrolującym działalność wszystkich innych uprzedów politycznych, gospodarczych i władz wojskowych. „Gauleiterzy” mają sprawozdania ze swej działalności składać min. Hessowi, a ten zaś bezpośrednio kanclerzowi Hitlerowi.

Zarządzenie to wywołało olbrzymie wzburzenie wśród urzędników, a co najważniejsze w wyższych sferach wojskowych.

W myśl tego rozporządzenia wszyscy „gauleiterzy” będą odpowiedzialni wobec kanclerza za wykonywanie wszystkich zarządzeń politycznych, propagandowych i gospodarczych, a co najważniejsze i wojskowych w swoich okręgach.

Zarządzenie to wywołało olbrzymie wzburzenie wśród urzędników, a co najważniejsze w wyższych sferach wojskowych.

Niewielkie Zachmurzenie

Przewidywany przebieg pogody w dniu 19 b. m.:

W dzielnicach południowych w ciągu dnia wzrost zachmurzenia ze skłonnością do burz i przelotnych deszczów. Na pozostałym obszarze kraju pogoda słoneczna o niewielkim zachmurzeniu. Temperatura około 27 stopni. Stabe wiatry wschodnie. Rankiem miejscami mglisty.

OD KAŻDEGO DNIA W MIESIĄCU ZAPRENUMEROWAĆ MOŻNA ABC

by otrzymywać pismo

taniej, wygodniej, do domu

Prenumerata ABC kosztuje 2zł. 30gr. miesięcznie

Prenumeratę ABC w całej Polsce najlepiej jest zamawiać kartą zamówieniową, którą zamieszczamy w dzisiejszym numerze.

Złóż ofiarę na F.O.N.

Nasze „ABC”:

Prawdzie w oczy

Prasa doniosła o konferencji, jaka miała się odbyć między P. P. S. a niemieckimi socjalistami na temat kroków, które trzeba przedsięwziąć, by wywołane przez zaborecstwo niemieckie nastroje antyniemieckie w Polsce nie zwróciły się przeciwko wszystkim Niemcom. Wiadomość ta potwierdza jedyną tendencję bardzo silną w kołach socjalistycznych i demokratycznych, ale występującą również wśród ludzi głoszących poglądy narodowe, a zmierzającą do przekonania opinii publicznej, że obłąk Niemiec zaboreczych, istnieją jakieś inne „dobre” Niemcy demokratyczne, czy jak twierdzą inni, Niemcy, które odnalazły swą istotną misję dziejową. Te inne Niemcy mają rzekomo mieć możność uporządkowania swoich stosunków z Polską. Spór bowiem polsko - niemiecki nie jest jakimś sporem o charakterze dziejowym, lecz jedynie jest wynikiem błędnej polityki niemieckiej.

Zwolennicy takich poglądów, wysuwają w dodatku twierdzenie, że teza, jakoby Niemcy były śmiertelnym wrogiem Polski, jest skłódlawa, bo cementuje Niemców bez różnicy poglądów politycznych i umacnia obecny system polityczny w Niemczech. Twierdzenie to jest całkowicie błędne. O ile bowiem podczas pokoju istnieje możliwość wygrywania jednych ugrupowań politycznych przeciwko drugim, o tyle w czasie wojny zwycięstwo świadomego poparcia jednej z grup politycznych przeciwko systemowi politycznemu jest w zasadzie niemożliwe. Wypadki, kiedy to jest możliwe, należą do rzadkich wyjątków i są objawem ciężkiej choroby, jaką naród przechodzi. Dziś mogli by wchodzić w grę komuniści, ale to już nie Niemcy, ale wyraźna agencja żydowska. Liczenie więc na to, by na wypadek wojny z Trzecią Rzeszą mieć poparcie jakichś znaczących odłamków narodu niemieckiego, jest złudzeniem. A utrzymywanie fikcji o Niemcach złych i dobrych jest szkoda dla wsi i dobrych jest szkoda dla wsi.

Trzeba umieć jasno i wyraźnie patrzeć prawdzie w oczy. Sprzeczność interesów między Polską a Niemcami ma charakter zasadniczy. Spór ten nie da się załatwić przy zielonym stoliku. Inna zupełnie rzecz, w jakim momencie w interesie obydwóch stron będzie leżało rzeczywiście załatwienie tego sporu. Bardzo wiele przemawia za tym, że chwila ta nie nadeszła, a jeśli rzeczywiście będzie wyglądała inaczej, niż by to wynikało ze spokojnej oceny rzeczywistości istniejących interesów, to będzie to jedynie konsekwencja zabobornej polityki niemieckiej, kierowanej nie tyle trzeźwą analizą rzeczywistości, ile jakimś mistycznym podnieceniem.

Wszystcy Polacy powiatu bytomskiego otrzymali od władz niemieckich nakaz opuszczenia pasażerów i udania się w głąb Rzeszy, przy czym dzieci ich mają być odesłane do specjalnych obozów, majątki zaś obłożone skwestrem, lub też odrzucone oddane kolonistom niemieckim.

Do kilku wsi pogranicznych przybyło w nocy 17 rodzin polskich, które przeprowadziły ze sobą jedynie 32 krowy i 6 koni. Przy przekraczaniu granicy ostrzelani byli Polacy przez straż niemiecką.

Do innej wsi przybyły trzy rodziny polskie, składające się z 19 osób, mając przy sobie drobne mienie. Uchodźcami polskimi zajęły się władze polskie.

Nowe zbrodnie zaślepionych terrorystów niemieckich

TORUŃ, 18.8. Ostatnio daje się zauważać coraz większy napływ obywateli niemieckich narodowości polskiej na teren Polski, dalszy bowiem pobyt w Niemczech staje się niemożliwy.

Złóż ofiarę na F.O.N.

Głosy prasy o ś. p. Wojciechu Korfantym

Cała prasa bez różnicy przekonań pisze o zgonie ś. p. Wojciecha Korfanta. Większość pism zamieszcza obszernie życiorysy. Podajemy najbardziej charakterystyczne głosy. „Mały Dziennik” pisze:

„W dziejach ziemi śląskiej pozostanie po wieloletnim wrycie złotymi głaskami jego nazwisko jako tego, który najwydatniej przyczynił się do powrotu tej ziemi na łono Polski. W dziejach odrodzonej Rzeczypospolitej pozostanie po nim pamięć jednej z najwybitniejszych indywidualności politycznych. W stosunku zaś do Niemców będzie nazwisko Wojciecha Korfanta trwało jako kamień etapowy i jako drogowskaz.

Kamień etapowy, bo on i jego epoka znamionują zatrzymanie się ekspansji niemieckiej i początek walki Polaków o odzyskanie swych praw. Drogoższak zaś — bo ta ewolucja nie zatrzyma się na jednym pokoleniu, ale będzie nadal trwała i rozszerzała się, aż do pełnego zwycięstwa. Obecnie właśnie wkraczamy w jej drugi etap.” Stanisław Kozicki w „Warszawskim Dzienniku Narodowym” tak kończy swój artykuł:

„Posiadał wybitny temperament i wybitne zdolności polityczne ten syn robotnika śląskiego. W dwóch ważnych okresach swej ściślejszej ojczyzny (w latach 1901 — 1906 i w latach 1910 — 1921) oddał zarówno jej, jak całej Polsce wielkie usługi. Będzie zapisany na kartach historii wśród zasłużonych. Miał życie pełne trudów i wysiłków, życie tragiczne. Sądziły jednak, że w chwili, gdy Niemcy wszczęli akcję zmierzającą do zniszczenia dzieła odbudowy, gdy chcą wniwecz obrócić wysiłki całego życia ludzi takich, jak Korfanti, powinni się pochylić wszystkie przed jego pracą i wysiłkami, nie dla siebie, nie dla jednej warstwy, nie dla jednej partii, lecz dla całej Polski.” „Ilustrowany Kurier Codzienny” pisze:

Ostatnie lata spędził ś. p. Korfanti na emigracji, naprzód w Czechach, potem w Francji. Przed trzema miesiącami wrócił do Katowic. Bezpośrednio potem został

Polski senator z USA w Gdyni

W czwartek przybył z Nowego Jorku do Gdyni m/s „Batory”, przywoząc pasażerów, ładunek i pocztę.

Wśród pasażerów „Batorego” znajduje się najmłodszy, bo zaledwie 33 lat liczący, senator stanu Massachusetts, p. Ch. Skibiński, który przybył po raz pierwszy w życiu do Polski.

Na pokładzie „Batorego” przybył również major armii Stanów Zjednoczonych A. P. Albert Stevens z małżonką, ażeby wziąć udział w przygotowaniach do projektowanego we wrześniu polskiego lotu do stratosfery.

W sobotę 19 h. m. wyrusza „Batory” z kompletem pasażerów na wycieczkę do Kopenhagi, skąd po powrocie, we czwartek 25 bm. rozpocznie normalny swój rejs do Nowego Jorku.

DZIEŃ W POLITYCE

PRZED PODPISANIEM SOJUSZU POLSKO - ANGLIEJSKIEGO

Do Londynu przybył naczelnik wydziału prawnego M. S. Z., dr. Władysław Kułski. Przyjazd dr. Kułskiego pozostaje w związku z ustaleniem tekstu sojuszu polsko-angielskiego.

Traktat ten, według prasy angielskiej, podpisany będzie w ciągu najbliższych 2 tygodni.

Traktat ma być podpisany przez lorda Halifaxa i amb. Raczynskiego.

Traktat ten zastąpi obecne wzajemne gwarancje wymienne i zawierają będzie zobowiązania udzielenia sobie wzajemnej pomocy na wypadek bezpośredniego lub pośredniego zagrożenia niepodległości każdego z obu mocarstw.

ODRODZONE POSIEDZENIA UNDA

Podane wiadomości, jakoby w dn. 20 bm. miało się odbyć posiedzenie rady naczelnej Unda, nie potwierdzają się, ale nie jest wykluczone, że w ciągu najbliższych dwóch tygodni rada się zebraje.

P. P. S. A BUND

W tych dniach odbyła się wspólna konferencja przedstawicieli P. P. S. u i Bundu. Na konferencji tej omawiano sprawy związane ze wspólną polityką obu bratnich organizacji.

OBRODNY STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

Dnia 24 sierpnia odbędzie się w Warszawie posiedzenie zarządu głównego Str. Demokratycznego, na którym referat o sytuacji politycznej wygłosi prof. Michalowicz. Po dyskusji, nad referatem omawiany będzie plan rozbudowy stronnictwa w terenie. Stronictwo Demokratyczne posiada dotychczas małą ilość komórek w terenie.

aresztowany i odstawiony do więzienia w Warszawie, skąd z powodu złego stanu zdrowia wypuszczono go na wolność. Ciężka choroba położyła obecnie kres Jego życiu. Nad mogiłą ś. p. Wojciecha Korfanta widać się niewątpliwie namietności i spory, które towarzyszyły jego działalności politycznej, zwłaszcza w ostatnich latach. Czas, najlepszy lekarz i najsprawiedliwszy sędzia, odmierzy właściwie i oceni należyte zalety i wady, które składają się na historię żywota każdego człowieka.

Ściśną animozję a dawne walki polityczne, dzielące ludzi nieraz sobie bliskich i różnymi drogami do tego samego zdążających celu stanęły tylko wspomnieniem historycznym. Ale już dziś w obliczu trumny Wojciecha Korfanta sprawiedliwość może uznać jego wielkie zasługi dla polskości Górnego Śląska i dla odzyskania tej starej dzielnicy przez wzmoczoną Rzeczpospolitą.

„Kurier Polski” pisze: Nie leży w naszych kompetencjach, ani możliwościach zestawienie tych pozycji z księgi długów narodu z tymi pozycjami rachunków państwowych, które mówią o Wojciechu Korfante o zasługach i winach, nagrodach i karach, radościach i bólach. Stwierdzamy tylko rozbieżność ksiąg obu.

Nie pora dziś jednak na skrupulatne, publiczne rachunki.

„Kurier Polski” pisze: Nie leży w naszych kompetencjach, ani możliwościach zestawienie tych pozycji z księgi długów narodu z tymi pozycjami rachunków państwowych, które mówią o Wojciechu Korfante o zasługach i winach, nagrodach i karach, radościach i bólach. Stwierdzamy tylko rozbieżność ksiąg obu.

Kazimierz Bobiński

Wybór Korfante do Reichstagu momentem zwrotnym w dziejach Śląska

W związku ze śmiercią Wojciecha Korfanta nie od rzeczy będzie przypomnieć wybory do Reichstagu w r. 1903, które stanowiły punkt zwrotny w dziejach Śląska.

Wówczas to bowiem po raz pierwszy od czasów księcia Szafranka i Gorzala (r. 1848) stanęli do wyborów kandydaci, jawnie manifestujący swoją przynależność do narodowości polskiej i głoszący hasło niezależności politycznej narodu polskiego. Spośród siebie zgłoszonych początkowo kandydatów polskich zwyciężył tylko jeden Korfanti. Reszta, jak Jan Kowalczyk, dr. Rostek, Siemiąnowski, Hanzlik i Reska bądź zostali wycofani, bądź ulegli porażce w walce. Niemniej, to jedynie zwycięstwo miało takie znaczenie moralne i tak doniosłe skutki, że bez przesady nazwać je można momentem zwrotnym w dziejach Śląska, momentem, który rozstrzygnął na naszą korzyść walkę o tę starą dzielnicę Piastów jeszcze na blisko dwadzieścia lat przed plebiscytem.

Wojciech Korfanti nie był

pierwszym Polakiem, którego Śląsk wystąpił do parlamentu niemieckiego. Ale poprzednicy jego, poza wspomnianymi ks. Szafrankiem i Gorzala, reprezentowali w Reichstagu jedynie mowę polską. Wybrani, jako kandydaci centrowi, trzymali się niewolniczo polityki centrum, nie szukając nawet zbliżenia z Kołem Polskim, jednoczącym Polaków z Poznańskiem, Pomorzem i Prus Wschodnimi.

„Robotnik” pisze: Pozostanie Wojciech Korfanti w pamięci polskiej, jako bojownik o polskości Górnego Śląska, w parlamencie Niemiec cesarskich przede wszystkim. Pozostanie w pamięci naszej i jako jeden z tych przywódców ruchu chrześcijańsko - demokratycznego, którzy nie ustąpili nigdy przed hypanozą „totalizmu”.

„Kurier Poranny” pisze: Z Wojciechem Korfantiem schodzi do grobu postać charakterystyczna dla młodej epki. Jego zasługi wobec Polski łączyły się z błędami, wynikającymi z niezrozumienia potrzeb ustrojowych nowoczesnego państwa i nadmiernego przywiązania do przeżytych form politycznych.

Z Niemiec przekradł się nielegalnie do Polski, w pow. wolsztyńskim, 18-letni Gerhard Weiss. Był on zatrudniony w przedsiębiorstwie elektromechanicznym w jednej z miejscowości nadgranicznej, ale szykanowany w brutalny sposób przez pracodawcę rzucił pracę i zbiegł do Polski.

Zbiegł z Rzeszy do Polski

„Kurier Poranny” pisze: Z Niemiec przekradł się nielegalnie do Polski, w pow. wolsztyńskim, 18-letni Gerhard Weiss. Był on zatrudniony w przedsiębiorstwie elektromechanicznym w jednej z miejscowości nadgranicznej, ale szykanowany w brutalny sposób przez pracodawcę rzucił pracę i zbiegł do Polski.

Ten anormalny związek Polaków śląskich ze stronnictwem niemieckim zawarty został pod hasłem obrony interesów kościoła katolickiego, zagrożonych przez bismarckowski Kulturkampf. Początkowo, wzajemnie za polskie głosy wyborcze, centrum broniło (zresztą dość nieudolnie) praw ludności śląskiej do używania mowy ojczystej. Pod hasłem: „Za wiarę i mowę” szła ludność polska do urn wyborczych, oddając swoje głosy na centrum. Ten nienaturalny sojusz, pody był jeszcze możliwy, póki centrum, zwalczane przez rząd niemiecki, musiało się liczyć ze swolmi polskimi poplecznikami. Z chwilą jednak, kiedy nastąpiło odprężenie w stosunkach między rządem a kościołem i centrum wciągnięte nawet zostało do koalicji rządowej, wówczas stronnictwo to zupełnie wyraźnie zmieniło front w sprawie polskiej, czego wyrazem była mowa hrabiego Ballestroema, magnata śląskiego i piosa centrowego, wygłoszona we wrześniu 1892 r.

Mowa ta znalazła szeroki odzew w całej Polsce, nie skłoniła jednak przywódców ludu śląskiego do zaniechania dotychczasowej polityki i zerwania z centrum. Powstrzymał ich od tego strach przed potęgą kleru niemieckiego i brak wiary w siły żywotne narodu polskiego. Nie mogąc się zdobyć na samodzielność polityczną, szli nadal pod sztandarem centrum, mimo że współpraca ze stronnictwem niemieckim, teraz już tylko z gubnie skutki męć mogła dla polskości na Śląsku. Trudno się jednak dziwić Ślązakom, że tego należącego nie ocenili, skoro długo jeszcze potem niektóre pisma polskie, niezanaaangazowane bezpośrednio w walkę („Czas”, Kraków i „Kraj” Petersburg) i patrzące na Śląsk z pewnej perspektywy, widziały w sojuszu z centrum jedyny sposób zachowania mowy polskiej na Śląsku. Dalej oczywiście ambi-

cje tych pism nie sięgały. Inne zupełnie stanowisko w tej sprawie zajął ruch wszechpolski, który w ostatnim dziesięciu lat ubiegłego stulecia ogarnął swoimi wpływami także i Śląsk. „Dziennik Berliński” i „Goniec Wielkopolski”, oba pisma reprezentujące ten ruch w zaborze pruskim, pierwsze zwróciły uwagę na Śląsk, jako na ziemię polską i na Ślązaków, jako na integralną część narodu polskiego. W ślad za tym poszła praca nad uświadomieniem narodowym Ślązaków i nad obudzeniem w nich poczucia solidarności narodowej z całą ludnością polską. W r. 1901 zyskuje ruch wszechpolski na Śląsku własny organ. Jest to „Górnoślązak”, który odrzuca w pierwszym numerze rzuca hasło utworzenia wspólnego frontu polskiego od Pucka do Mysłowic i jednolitej reprezentacji całej ludności polskiej spod zabory pruskiego w Reichstagu.

Było to więc otwarte zerwanie z centrum i zapowiedź walki o niezależność polityczną Polski. „Górnoślązak”, pozostający pod redakcją Korfanta, zupełnie otwarcie głosił wspólność ideałów narodowych z resztą Polski, a za dewizę przyjął zdanie: „Niezależny polski naród, na własnym politycznym gruncie”. Inny organ wszechpolski, założony w r. 1903 w Gliwicach „Głos Śląski”, pisał: „Nigdy nie przestaniemy wierzyć w wolną i niepodległą Polskę”. Jak na stosunki śląskie, trzeba było wielkiej odwagi, żeby zdobyć się na takie wyznanie wiary narodowej. Ściągnęli też na siebie pionierzy odrodzenia narodowego na Śląsku i prześladowania ze strony rządu pruskiego i ataki najprzejrzejszego wówczas na Śląsku pisma polskiego „Katolik”, którego redaktor i wydawca Napieralski trzymał się kurczowo starej taktyki współdziałania z centrum i bał się panicznie wszelkich zmian.

Wzięty we dwa ognie ruch narodowy na Śląsku, nie tylko nie dał się zgnieść, ale krzepnął, i społeczni na tyle, że w r. 1903 wystawia do Reichstagu własnych kandydatów, pod hasłem współpracy z Kołem Polskim w parlamencie. Zaczyna się walka na ostre. Niemcy stosują niebywały, jak na owe czasy, terror wyborczy. Kandydaci polscy nie mogą znaleźć sal na zebrania. Niemiecki kler prowadzi zaciętą walkę z ruchem narodowym, nadużywa-

ZAMÓWIENIE GAZETOWE ABC NOWINY CODZIENNE ADMINISTRACJA WARSZAWA 1 MARSZAŁKOWSKA 74 Znaczek 5 gr.

Przy zamawianiu prenumeraty, poniesza karę za zamówienie, prosimy wyłączenie wyprzedzić nalepic znaczek 5 gr. i rzucić do najbliższej skrzynki poczt. Znaczek 5 gr.

*) Przeszła, która dzieliła wówczas zabór pruski od rosyjskiego między Mysłowicami a Sosnowcem.

Kronika kulturalna

Z OPERY WARSZAWSKIEJ
W ostatnich dniach nastąpiło formalne podpisanie umowy między Spółką Akcyjną „Teatry Warszawskie”, a znakomitym śpiewakiem, dźwiękiem artystą Opery nowojorskiej, Adamem Didurem...

CIĘKAWY WYKOPALISKA Z DOBRUDZY
Podczas prac wykopaliskowych w Dobrudzy znaleziono w Enisalu znaczny liczbę naczyń i monet z okresu panowania królów rumuńskich...

MIEDZYNARODOWY KONGRES ARCHEOLOGII W STAMBULE
Na skutek decyzji stałej rady Instytutu międzynarodowego antropologii VIII zebrań tego Instytutu oraz...

50 razy „Zgorszenie publiczne”
„Zgorszenie publiczne” w teatrze Letnim obchodzić będzie w niedzielę jubileusz 50-ciu przedstawień...

Originalny projekt ratownictwa tonących
Kanadyjskie koła lekarskie zwróciły się do rządu z propozycją utworzenia w Kanadzie lotniczego pogotowia lekarskiego...

Zwielizamy Warszawę

Towarzystwo Wychowania Obywatelskiego organizuje w niedzielę, 20 b. m. dwie wycieczki po Warszawie: 1) Do Białegostoku - zbiórka o godz. 10 rano przy pomniku Szołęgi...

W Toronto doświadczenia dr. Eryduka Bantling wykazały, że muskuły wokół „glottis”, te same, które zamykają drogę do płuc...

WYGRANE PO 500 ZŁ.
2747 3997 4860 5021 974 9700
10393 9778 12412 14010 307 16945

WYGRANE PO 500 ZŁ.
5049 6221 95 664 762 7001 370 96
10018 179 640 763 952 11036 45 101
795 12305 530 85 638 69 13453 643

WYGRANE PO 500 ZŁ.
222 42 1142 3137 786 4096 149
497 6731 807 6110 9745 10274 12789
845 15447 17191 18698 797 888

WYGRANE PO 500 ZŁ.
222 42 1142 3137 786 4096 149
497 6731 807 6110 9745 10274 12789
845 15447 17191 18698 797 888

20000 91 195 7 21 371 459 551 622
73 21154 44 635 17 732 44 812 61
73 2267 553 65 71 815 75 934 23064

WYGRANE PO 500 ZŁ.
2747 3997 4860 5021 974 9700
10393 9778 12412 14010 307 16945
17896 19727 59 839 24011 984 25225

II.
Spójrzeliśmy to sobie zdumieni.
— Odważnej! Szuka się osoby jeszcze młodej i odważnej! Co się kryje pod tym ogłoszeniem? Na pewno jakaś tajemnica...

156075 90 198 366 579 602 833 993
157022 76 140 376 476 158093 188
203 34 424 520 621 49 159280 324 487

WYGRANE PO 500 ZŁ.
2747 3997 4860 5021 974 9700
10393 9778 12412 14010 307 16945
17896 19727 59 839 24011 984 25225

— Chcesz, żeby Serra się podpisał? On jest malarzem. Kto malarzowi uwierzy? Należy do bohemy, życie bierze lekko, lubi kawały. Nikt nie uwierzy w jego powagę.

ZAMÓWIENIE
Niniejszym zamawiam prenumeratę dziennika ABC-NOWINY CODZIENNE
Miejscowość: _____
Ulica: _____
Nr.: _____
m.: _____
Poczta: _____
Imię i nazwisko: _____

Tabela loterii
2 dzień ciągnięcia 3-ej klasy 45-ej Loterii Państw
I I II CIĄGIENIE GŁÓWNE WYGRANE
100.000 zł.: 9683
15.000 zł.: 151964
10.000 zł.: 383 36029 37457

ALESSANDRO VARALDO 5)
ZACZEŁO SIĘ NA VIA VIRGINIA
POWIEŚĆ
— Nikt.
— Słowo honoru?
— Słowo honoru.
— Ja również nie, słowo honoru.

Przymus parcelacji gruntów

w pasie przygranicznym
ze względu na bezpieczeństwo państwa

W „Dzienniku Ustaw” z dn. 18 b.m. ukazał się dekret Prezydenta R. P. z dn. 14 sierpnia 1939 o obowiązku parcelacyjnym w pasie granicznym.

Dekret postanawia, że minister rolnictwa w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych może — jeżeli względy bezpieczeństwa państwa lub ochrony granic tego wymagają — nałożyć na właścicieli nieruchomości ziemskich położonych w pasie granicznym obowiązek rozparcelowania tych nieruchomości.

Obowiązek rozparcelowania może objąć obszary wyłączone od tego obowiązku na podstawie art. 5 ustawy o wykonywaniu reformy rolnej. Art. 5 tej ustawy ustala, że nie podlegają obowiązkowi parcelacyjnemu obszary niezbędne dla utrzymania na odpowiedniej wysokości kultury rolnej i melioracyjnej rolnych gospodarstw, poświęconych wytwórczości nasiennej lub hodowlanej, w gospodarstwach o wyróżniającej się w danej okolicy intensywności produkcji oraz w gospodarstwach, stanowiących typ

wysoko uprzemysłowiony.

Decyzja parcelacji wydaje się na podstawie całkowicie swobodnego rozparcelowania obowiązującej w terminie rocznym od dnia doręczenia decyzji rozparcelować odpowiednie obszary lub sprzedać je Państwowemu Bankowi Rolnemu. W razie niewykonania tego obowiązku nastąpi przymusowy wykup nieruchomości.

Decyzja parcelacji łącznie z decyzją ustalającą obszar i granice przymusowo wykupionej nieruchomości oraz z dowodem objęcia jej w posiadanie stanowi tytuł prawny do przepisania na wniosek wojewody prawa własności objętych obszarów na rzecz Skarbu Państwa.

Nowy dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dobry szofer z dobrej szkoły Pryliński

Warszawa
Jerozolimskie
27

Pogrzeb zamordowanego przez Niemców

ś. p. posterunkowego W. Szwaigla
zamienił się w manifestację narodową

KATOWICE, 17. 8. W Piekarach Śląskich i Szarleju w pobliżu granicy odbył się rano uroczysty pogrzeb ś. p. posterunkowego

Wiktora Szwaigla, który pełniąc służbę, zastrzelony został przez dywersyjną bandę niemiecką. — Pogrzeb zamienił się w olbrzymią

manifestację narodową ludności polskiej.

Już od wczesnych godzin rannych ciągnęły do Piekar wietolysięż tłumy ludności z całej okolicy. Na obszernym dziedzińcu szpitala Spółki Brackiej ustawiły się organizacje ze sztandarami, okrytymi krepą. O godz. 9-ej koledzy zmarłego wnieśli z kaplicy szpitalnej trumnę ze zwłokami, składając ją przy dźwiękach marsza żałobnego orkiestry policyjnej na karawan. Uformował się kondukt pogrzebowy, na czele którego szła, poprzedzana orkiestrą, kompania honorowa policji, dalej straż graniczna, oddziały korpusu ochrony pogranicza, Związek Powstańców, P. O. W., delegacje górników, harcerstwa, organizacje gospodarze i t. d.

Po nabożeństwie woj. śląski dr. Grażyński, udekorował w imieniu Rządu Rzeczypospolitej trumnę zamordowanego policjanta brązowym Krzyżem Zasługi. Z kościoła kondukt wśród szpalerów liczących zebranej ludności ruszył na miejscowy cmentarz, gdzie po modłach złożono trumnę ze zwłokami do mogiły. Dla uczczenia zmarłego policja oddała 3 honorowe salwy.

Prócz Gdańska i Pomorza Niemcy chcą zabrać polski Śląsk

Znamienne wystąpienie półurzędówki

BERLIN, 17. 8. Propagandowe ataki prasy niemieckiej przeciw Polsce ujawniają bez żadnych obstroniek prawdziwe cele zabobroczności niemieckiej. Po wysunięciu „żądań” w stosunku Gdańska i Pomorza — przyszła obecnie ko-

lej na... „żądanie zwrotu Śląska”. Z tą rewindykacją wystąpiła półoficjalna „Börsenzeitung”, twierdząc, że „utrata Górnego Śląska na ruszyła niezależność Rzeszy w dziedzinie polityki agrarnej i surowcowej”. Rzesza — jak pisze

dziennik — „posiadała” na Śląsku wysoko wartościowe pokłady mineralne a dziś zmuszona jest zadowolnić się dużo skromniejszymi pokładami mineralnymi.

Przemilczając notoryczny fakt, że Niemcy nie są w stanie upra-

wić posiadanej roli, o czym świadczą masowy import robotników rolnych do Rzeszy, dziennik wyraża „ubolewanie”, iż na skutek „utruty Górnego Śląska”, Niemcy rzekomo zmuszone są przekształcać na ziemi orne nawet najmniejsze skrawki nieużytków.

Niemcy uważają — pisze dalej autor — iż nadszedł czas by Polska „jako największe z nowobogaćkich krajów powojennych kontrybentu europejskiego conajmniej pewną część nabytych dóbr zwrócić (!) i w części naprawić niesprawiedliwość”.

Niebywałe szykany i prześladowania Opieczętowanie lokalu Zw. Polskiego

Ludność polska ucieka z Niemiec

BERLIN, 17. 8. Dziś o godzinie 16-tej tajna policja państwowa opieczętowała lokale naczelnej organizacji polskiej w Niemczech centrali Związku Polaków w Niemczech w Berlinie. Opieczętowano wszystkie biurka i szafy z wyjątkiem kasy. Następnie opieczętowano lokale banku słowiańskiego.

TORUŃ, 17. 8. Na terenach pogranicznych daje się zauważyć ostatnio coraz większy napływ obywateli niemieckich narodowości polskiej, dla których dalszy pobyt w Niemczech staje się niemożliwy. Wszyscy Polacy powiatu bytomskiego otrzymali od władz niemieckich nakaz opuszczenia pasa granicznego i przesiedlenia się w głąb Rzeszy, przy-

czym dzieci ich mają być odesłane do specjalnych obozów.

Majątki przesiedleńców obłożono sekwestrem, lub też od razu oddano kolonistom niemieckim.

Do kilku wsi pogranicznych

przybyło w nocy 17 rodzin polskich, które przyprowadziły ze sobą jedynie 32 krowy i 6 koni. Przy przekroczeniu granicy uchodźcy ostrzeliwani byli przez straż niemiecką.

Do innej wsi przybyły trzy rodziny polskie, składające się z 19 osób, mających przy sobie tylko drobne ruchomości.

Uchodźcami polskimi zajęły się władze polskie.

Operetkowa armia protektoratu

liczyć będzie... 7 tysięcy ludzi

Cywilne ubrania zamiast mundurów

PRAGA, 17. 8. Biuro prasowe protektora ogłosiło rozporządzenie w sprawie organizacji t. zw. czeskiego wojska rządowego.

Naczelne dowództwo wojsk rządowych składa się z generalnego inspektoratu z siedzibą w Pradze oraz z trzech inspektoratów z siedzibą w Pradze, Brnie i Grodzisku (Hradec Kralove). Generalnym inspektorem wojska rządowego został mianowany gen. Eminger, jego zastępcami gen. Marwan, oraz gen. Ssati. Dowódcami poszczególnych inspektoratów mianowani zostali w Pradze — gen. Fabian, w Brnie — płk. Horak, w Grodzisku — gen. Prohaska. Oficerem łącznikowym między wojskiem rządowym, a armią niemiecką mianowany został płk. Szczepański.

Wojsko rządowe dzielić się będzie na 12 batalionów, z czego 6 (1—6) przypada na Pragę, 3 (7—9) na Grodzisko, oraz 3 (10—12) na Brno. Poszczególne bataliony składać się będą: z 1 kom-

panii piechoty, 1 kompanii kawalerii, 1 kompanii rowerzystów, 1 plutonu saperów, 1 plutonu wojska łączności oraz orkiestry. Stan liczebny wojska rządowego wynosić ma 7 tys. osób, w tym 280 oficerów. Oprócz tego w skład wojska wchodzić będzie 200 urzędników wojskowych i 350 urzędników cywilnych.

Umundurowanie wojska rządowego jest koloru khaki z żółtymi wylogami.

Komunikat wyjaśnia, że w wojsku rządowym zarówno oficerowie, jak i szeregowcy nosić będą tymczasem ubrania cywilne, gdyż umundurowanie nie zostało dotychczas przygotowane.

Niezwykły wypadek odzyskania mowy

STANISŁAWÓW, 17. 8. Niezwykły wypadek odzyskania mowy wydarzył się w Zagwoździu pod Stanisławowem. W miejscowości tej mieszka 70-letni staruszek Jan Zahorodnik, który przed kilkunastu laty utracił mowę. Onegdaj wrócił do niego z Ameryki syn, który zaginął w czasie wojny światowej i był uważany za zmarłego. Pod wpływem radości starzec stracił przytomność, a po jej odzyskaniu począł przemawiać do syna. Niezwykły wypadek odzyskania mowy wywołał wśród miejscowej ludności duże wrażenie.

Złóż ofiarę na F.O.N

Brytyjski minister lotnictwa przemawia „Cenimy wyżej nasze zobowiązania aniżeli pokój”

LONDYN, 17. 8. Minister lotnictwa Kingsley Wood wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, iż hasłem dnia powinna być czujność i siła. Nie myślę — powiedział minister — by ktokolwiek mógł wątpić w naszą siłę, lub nasze cele. Nie dążymy do sporów z żadnym narodem, lub krajem, ufamy, iż nasza dobra wiara i szlachetne zamiary są powszechnie znane. Naród angielski, podobnie jak większość ludności w innych krajach, pragnie pokoju. Są jednak rzeczy, które stoją nawet wyżej pokoju. Cenimy nie tylko naszą wolność, ale i wolność innych narodów. Wykonamy wierne wszystkie nasze uroczyste zobowiązania, nie poddamy się nigdy i nie ulegniemy siłom agresji.

Możemy iść naprzód w pełnym zaufaniu w nasze siły.

Kingsley Wood dodał, iż siła W. Brytanii oparta jest nie tylko na jej potęgze materialnej i finansowej, ale również i na odwadze i zdecydowanej woli całego narodu.

Kingsley Wood

375 profesorów uczelni domaga się udziału Churchilla w rządzie

LONDYN, 17. 8. 375 członków personelu profesorskiego uniwersytetów brytyjskich skierowało do premiera Chamberlaina pismo, domagając się udziału Winstona

Churchilla w rządzie. Profesorowie, którzy podpisali list do premiera, reprezentują 22 wyższe zakłady naukowe W. Brytanii.

Komisja mandatowa Ligi Narodów przeciwko polityce „Białej Księgi”

LONDYN, 17. 8. W Genewie i Londynie ogłoszono równocześnie raport stałej komisji mandatowej. Na 11 członków komisji 4 wypowiedziało się przeciwko polityce „Białej Księgi” w sprawie Palestyny, a mianowicie przedstawiciele Belgii, Szwajcarii, Norwegii i Holandii. Trzech członków wypowiedziało się za księgą, mianowicie delegacji Portugalii, Francji i W. Brytanii. Z pozostałych 4 członków komisji, delegat Hiszpanii był nieobecny, a przedstawiciele Włoch, Japonii i Nie-

miec zgłosił swe wystąpienie. Pomimo tej rozbieżności uznano jednomyślnie, że we właściwym czasie winno się wziąć pod uwagę różne rozwiązania, wysunięte przez rząd W. Brytanii w sprawie Palestyny, po wysłaniu królewskiej komisji. Miarodajne koła brytyjskie wskazują, że komisja mandatowa jest tylko ciałem doradczym. Powzięcie decyzji w kwestiach które były przedmiotem obrad, należeć będzie do kompetencji Rady Ligi Narodów, która zbierze się we wrześniu br.

Krwawy incydent graniczny

na pograniczu rumuńsko-węgierskim

BUKARESZT, 17. 8. Urzędowo donoszą, że na pograniczu węgierskim, rumuński patrol służby pogranicznej, przeprowadzając inspekcję swego odcinka granicznego, został z niemiecką napadnięty. Do patrolu oddano szereg strzałów. Jeden z żołnierzy trafiony

został kulą w plecy, padł na miejscu. Plutonowy patrolu został pokluty bagnietem i znajduje się w stanie beznadziejnym. Sanitariusz patrolu zaginął bez śladu. Na miejscu napadu znaleziono szereg łusek od naboi pochodzenia węgierskiego.

Skazany na rok więzienia sprawca katastrofy kolejowej w Gdańsku

Zbyt wielka szybkość wyłączną przyczyną wypadku

GDAŃSK, 17. 8. W Gdańsku odbyła się rozprawa sądowa przeciwko Pawłowi Luczajowi, maszyniście pociągu pośpiesznego, odpowiedzialnemu za wypadek kolejowy, jaki zdarzył się w

Gdańsku 18 maja przy wyjeździe z dworca głównego koło bramy Oliwskiej. Jak wykazało dochodzenie, przyczyną wywołania była nadmierna szybkość, z jaką pociąg tranzytowy przejechał dworzec bez zatrzymania się. Według regulaminu pociąg powinien na tym odcinku iść z szybkością 20 km. na godzinę, tymczasem szybkościomierz wykazywał w tym czasie 78 km. na godzinę. Badany rzeczoznawca prof. Politechniki Gdańskiej, Jęge stwierdził, że podkłady i urządzenia kolejowe są w najlepszym porządku i przyczyną wypadku była wyłącznie zbyt wielka szybkość. W wyniku rozprawy Luczaj skazany został na 1 rok więzienia.

Rozmowa Lorraina — Ciano

RZYM, 17. 8. Dziś wieczorem ambasador brytyjski przy Kwirynale Percy Lorraina odbył rozmowę z ministrem spraw zagranicznych Włoch hr. Ciano.

Nowy ambasador Turcji w Warszawie

Do Warszawy przyjechał nowo mianowany ambasador Turcji p. Cemal Huesnow Taray. Ambasador został powitany na dworcu przez p. o. dyrektora protokołu dyplomatycznego Lubieńskiego oraz członków ambasady tureckiej z charge d'affaires p. Basri Rizan na czele.

REDAKCJA: Warszawa Al Jerozolimskie 121 Telefony 666-62 (sekretariat 666-99 (ogólny))
ADMINISTRACJA: Warszawa, Marszałkowska 74 — Zarząd i buchalteria tel. 9-24-61 — Dział ogłoszeń
tel. 9-24-78 — Prenumerata tel. 9-09-93 — Konto rozrachunkowe Nr 2 Konto P K O Nr 23.400
Skrytka Poczтовая 145 Adres telegraficzny: ABC Warszawa Oddział Praski Administracji Białostocka 20 tel. 100505 czynny godz. 1-20
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź Piotrkowska 92 tel. 278-48 Biuro czynne w godz. 9-19 Poznań 27 Grudnia 2 Włocławek — Cyganiki 34. tel. 135. Kalisz, Rzeźnicza 4. tel. 477. Katowice — ul. Starowojewska 3
PRENUMERATA miesięczna (z odniesieniem do domu) i na orowinietni z 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z premią z 3.20 miesięcznie. Za granicą z 4.00 Wyd B (z premią książkową) 5.50
Za zwrot nadesłanych a ole zamówionych rekopisów redakcja nie odpowiada

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetr przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 80 gr. w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. w dodatku dzielonym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł. opisy specjalne — 3 zł. lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy. Tusty druk — podwójnie Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.) Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada
Dział ogłoszeń: Marszałkowska 74 Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 924-73.

Redaktorzy działów: Jan Korotee — publicystyka polityczna, Jan Wyszyński — dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szperlich — dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek — informacje i depesze oceaniczne, Andrzej Płodowski — dział prowincjonalny sportowy i akademicki, Witold Domański — dział kulturalny, Stanisław Cielerski — kierownik działu ogłoszeń.